

[Finansministeren.]

munes udskrivningsprocent for 1971, da udskrivningsprocenten for 1972 endnu ikke var fastsat, da reguleringen fandt sted.

Ved beregningen af sømandsskatten for lønningsåret 1973 skal personfradraget ifølge sømandsskattelovens § 7 pristalsreguleres på samme måde som personfradraget ved beskatningen i land. Det vil sige, at fradraget, der i 1972 var 5.400 kr., i 1973 skal forhøjes til 5.800 kr. Ved bedømmelsen af, om skalaen i sømandsskattelovens § 9 skal ændres, må der på den ene side tages hensyn til, at personfradragets forhøjelse vil medføre, at sømandsskatten på de fleste indkomstrin fra 1972 til 1973 vil blive nedsat med 100—480 kr. alene som følge af personfradragets forhøjelse. På den anden side bliver der, selv om statsindkomstskattens udskrivningsprocent som foreslået fastsættes uændret til 91, tale om forskellige ændringer af skatten i land, fordi udskrivningsreglerne nu er anderledes, end da den gældende sømandsskatteskala blev fastlagt i september 1971. For det første skal personfradraget og indkomstrinene i statsindkomstskattens grundbeløbsskala pristalsreguleres fra 1972 til 1973. For det andet er Københavns kommunes udskrivningsprocent fra 1971 til 1972 forhøjet med $\frac{1}{2}$ procentpoint. For det tredje vil de ny finansieringsregler for sygesikringsordningen føre til ændringer i udskrivningsreglerne. Der er således i 1973 indført et nyt dagpengebidrag på $\frac{3}{4}$ pct. af skalaindkomsten, og det almindelige folkepensionsbidrag er nedsat med 2 pct. af skalaindkomsten. Til gengæld forventes sygesikringsordningen at udløse en stigning i den kommunale udskrivningsprocent på omkring $1\frac{1}{2}$ procentpoint. Tilsammen vil disse ændringer medføre, at indkomstskatten i land nedsættes med beløb, der på de forskellige indkomstrin bliver af nogenlunde samme størrelse som de nedsættelser af sømandsskatten, der vil fremkomme, dersom sømandsskatten i 1973 beregnes efter samme skatteskala som i 1972, mens sømandsskattens personfradrag pristalsreguleres på samme måde som personfradraget ved indkomstbeskatning i land.

Det er derfor ikke hensigten at fremsætte lovforslag om ændringer i den gældende sømandsskatteskala.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale lovforslaget om udskrivningsprocenten til folketingets velvillige og hurtige behandling.

Hermed tillader jeg mig endvidere for det høje ting at fremsætte *forslag til lov om ændring af ligningsloven*.

Lovforslaget går ud på at indføre skattefrihed for et kompensationsstillæg til et mindre antal invalidepensionister, idet tillægget træder i stedet for ydelser, som i forvejen er skattefrie efter ligningsloven. Endvidere foreslås det, at ligningslovens almindelige regler om indkomstbeskatning ved frigivelse af bundne huslejeforhøjelser udstrækkes til også at omfatte frigivelse efter nogle nye bestemmelser i boligreguleringsloven.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale det fremsatte lovforslag til tingets velvillige og hurtige behandling.

Indenrigsministeren (Egon Jensen): Jeg skal herved tillade mig for det høje folketing at fremsætte *forslag til lov om indfødsrets meddelelse*.

Nærværende lovforslag, som omfatter i alt 274 personer, er udarbejdet efter de samme retningslinier, som blev fulgt ved gennemførelsen af de 3 love om indfødsrets meddelelse i folketingsåret 1971-72; ved disse love blev i alt 1.637 udlændinge naturaliseret her i landet.

I lighed med tidligere år er det min hensigt senere i folketingsåret at fremsætte forslag om meddelelse af dansk indfødsret til yderligere et antal personer.

Med disse ord skal jeg anbefale lovforslaget til det høje folketings velvillige og hurtige behandling.

Fiskeriministerens (Chr. Thomsen): Jeg tillader mig herved for det høje ting at fremsætte *forslag til lov om forbud mod laksefiskeri i det nordvestlige Atlanterhav*.

Ved den forespørgselsdebat, der fandt sted her i folketinget den 16. marts i år angående reguleringer af laksefiskeriet specielt ved Grønland, havde jeg lejlighed til nærmere at redegøre for, hvad der hidtil er sket med hensyn til dette spørgsmål i de internationale kommissioner for fiskeriet i Nordatlanten, nemlig kommissionen for fiskeriet i det nordøstlige Atlanterhav (NEAFC) og

[Fiskeriministeren.]

kommissionen for fiskeriet i det nordvestlige Atlanterhav (ICNAF), og ved de dansk/amerikanske forhandlinger.

Jeg skal herom tillade mig at henvise til folketingstidende 1971-72, spalte 3798—3801.

Forespørgselsdebatten endte med vedtagelse af en dagsorden, hvorved folketinget besluttede at nedsætte et udvalg på 17 medlemmer til at modtage orientering vedrørende problemerne angående laksefiskeriet i Nordatlanten.

Siden udvalgets nedsættelse har jeg over for dette besvaret en række spørgsmål og stillet forskelligt materiale til rådighed, herunder en udtalelse af 17. april 1972 fra justitsministeriet.

Under udvalgets samråd bl. a. med statsministeren blev der fra visse sider i udvalget givet udtryk for tvivl om, hvorvidt lov nr. 210 af 19. maj 1971 om internationale reguleringsforanstaltninger vedrørende fiskeri indeholdt tilstrækkelig hjemmel til at gennemføre de ved det sidste møde i kommissionen for fiskeriet i det nordvestlige Atlanterhav forventede og nu vedtagne totalforbud mod fiskeri af laks uden for fiskerigrænserne ved Vestgrønland, der ligesom vedtagelsens øvrige indhold er i ret nøje overensstemmelse med den mellem Danmark og USA tidligere på året opnåede forståelse.

Uanset at man fra regeringens side fandt, at den fornødne hjemmel til gennemførelse af det omtalte forbud er til stede i loven om internationale reguleringsforanstaltninger vedrørende fiskeri, blev der af statsministeren over for udvalget givet tilsagn om, at en eventuel vedtagelse i ICNAF af et totalforbud ville blive forelagt folketinget til godkendelse, og den danske delegation ved kommissionsmødet blev, som nævnt i bemærkningerne, instrueret i overensstemmelse hermed.

Det forelagte lovforslag tilsigter derfor at opfylde det over for folketingsudvalget afgivne tilsagn.

Idet jeg i øvrigt henviser til bemærkningerne til lovforslaget, anbefaler jeg herved dette til det høje tings velvillige behandling.

Den første sag på dagsordenen var:

Valg af 16 medlemmer til udvalget for forretningsordenen.

Valgt blev:

Normann Andersen,
Gorrsen,
Hans Lund,
K. J. Mortensen,
Orla Møller,
Erik Worm,
Kurt Brauer,
Poul Dam,
Bo Kristensen,
Ninn-Hansen,
H. C. Toft,
Enggaard,
Holger Hansen,
Poul Hartling,
Hilmar Baunsgaard og
Samuelson.

Den næste sag på dagsordenen var:

Valg af 17 medlemmer til udvalget til valgspørgsmål.

Valgt blev:

Finn Christensen,
Hjortnæs,
Harris Jensen,
Henning Jensen,
Peter Nielsen,
Preben Steen Nielsen,
Tastesen,
Per Dich,
Arne Larsen,
Burgdorf,
Gerda Møller,
Ulla Worm,
Jens Chr. Christensen,
Jeppe Kristensen,
Niels Jørgen Nielsen,
Meta Ditzel og
Nordqvist.

Den næste sag på dagsordenen var:

Valg af 17 medlemmer og stedfortrædere til arbejdsmarkedsudvalget.

Valgt blev:

Medl.	Stedf.
Erik Andersen (Fr.borg amt), Finn Christensen, Jørgen Peder Hansen, Anker Jørgensen, Risgaard Knudsen, Otto Mørch, Bertel Pedersen,	Normann Andersen og Søren B. Jørgensen.
Arne Larsen, Grete Westergaard, Mads Eg Damgaard, Adam Møller, Simonsen,	Frandsen og Kristine Heltberg.
Robert Christensen, Enggaard, Karlskov Jensen, Erik Hansen (Nordj. amt) og Valbak.	Aage Hastrup og Bo Kristensen. Jens Peter Jensen og Lennart Larson. Gerda Tosti Nielsen og Dagmar Andreasen.

Den næste sag på dagsordenen var:

Valg af 17 medlemmer og stedfortrædere til boligudvalget.

Valgt blev:

Medl.	Stedf.
Svend Jakobsen, Erik Andersen (Fr.borg amt), Helle Degn, Ove Hansen, Preben Steen Nielsen, Axel Ivan Pedersen, Birte Weiss,	Knud Damgaard og Marichen Nielsen.
Arne Larsen, Henning Philipson, Bendix, Clara Munck, Lis Møller,	Per Dich og Maigaard. Hastrup og Ulla Worm.

A. Chr. Andersen, Christophersen, Guldberg, Dahlgaard og Gudme.	Jens Chr. Christen- sen og Johan Philipson. Westergaard Ander- sen og Gunnar Jensen.
---	---

Den næste sag på dagsordenen var:

Valg af 17 medlemmer og stedfortrædere til erhvervsudvalget.

Valgt blev:

Medl.	Stedf.
K. J. Mortensen, Poul Dalsager, Lysholt Hansen, Horn, Lone Nielsen, Poul Nielson, Axel Ivan Pedersen,	Svend Jakobsen og Tove Lindbo Larsen.
Frandsen, Ruth Olsen, Mads Eg Damgaard, Hans Kjær, Knud Thomsen, Per Federspiel, Jens Peter Jensen, Lennart Larson, Dagmar Andreasen og A. C. Normann.	Vivike og Ømann. Henning Andersen og Gerda Møller. Anders Andersen og Nyboe Andersen. Gunner Baunsgaard og Nordqvist.

Den næste sag på dagsordenen var:

Valg af 17 medlemmer til finansudvalget.

Valgt blev:

Lysholt Hansen,
Ritt Bjerregaard,
Gorrson,
Ove Hansen,
Thomas Have,
Evald Kristensen,
Erling Olsen,
Poul Dam,

Henning Philipsen,
Hans Kjær,
Clara Munck,
Niels Ravn,
Christophersen,
Damsgaard,
Jens Foged,
Grethe Philip og
Erik Hansen (Nordj. amt).

Den næste sag på dagsordenen var:

Valg af 17 medlemmer og stedfortrædere til forsvarsudvalget.

Medl.	Stedf.
Orla Møller, Erik Andersen (Sdrj. amt), Knud Damgaard, Marichen Nielsen, Preben Steen Nielsen, Poul Nielson, Søgaard, Frandsen, Gert Petersen, Bo Kristensen, Ninn-Hansen, Knud Østergaard, Arne Christiansen, Poul Hartling, Kristen Østergaard, Bilgrav-Nielsen og Westergaard Ander- sen.	<p>Knud Nielsen og Erik Worm.</p> <p>Kurt Brauer og Jette Boutrup.</p> <p>Adam Møller og Poul Schlüter.</p> <p>Kaj V. Andersen og Niels Jørgen Nielsen.</p> <p>Stinus og Ole Vig Jensen.</p>

Den næste sag på dagsordenen var:

Valg af 17 medlemmer og stedfortrædere til udvalget om fysisk planlægning.

Medl.	Stedf.
Orla Møller, Auken, Camre, Lysholt Hansen, Svend Jakobsen, Risgaard Knudsen, Bent Sørensen,	<p>Ritt Bjerregaard og K. J. Mortensen.</p>

Maigaard, Vivike, Gerda Møller, H. C. Toft, Hans Toft, JensChr. Christensen, Guldberg, Holger Hansen, Nordqvist og Gunner Baunsgaard.	<p>Arne Larsen og Gert Petersen.</p> <p>Stæhr Johansen og Lembourn.</p> <p>Karlskov Jensen og Kristen Østergaard.</p> <p>Skovmand og Bilgrav-Nielsen.</p>
--	---

Den næste sag på dagsordenen var:

Valg af 17 medlemmer og stedfortrædere til kirkeudvalget.

Medl.	Stedf.
Gorrsen, Camre, Helle Degn, Falk Hansen, Grete Hækkerup, Evald Kristensen, Johan Nielsen, Morten Lange, Maigaard, Burgdorf, Erik Hansen (Vejle amt), Thestrup, Kaj V. Andersen, Damsgaard, Niels Jørgen Nielsen, Samuelson og Meta Ditzel.	<p>Søren Jensen (Vejen) og Hans Lund.</p> <p>Jette Boutrup og Poul Dam.</p> <p>Adam Møller og Ulla Worm.</p> <p>Holmberg og Mette Madsen.</p> <p>Ole Vig Jensen og Westergaard Ander- sen.</p>

Den næste sag på dagsordenen var:

Valg af 17 medlemmer og stedfortrædere til kommunaludvalget.

Medl.	Stedf.
Ove Hansen, Finn Christensen, Gorrsen, Falk Hansen, Erhard Jakobsen, Henning Jensen, Bent Sørensen,	<p>Alsing Andersen og Thomas Have.</p>

Lütken, Maigaard,	}	Per Dich og Ruth Olsen.
Flemming Jensen, Stæhr Johansen, H. C. Toft,		Erik Hansen (Vejle amt) og Poul Schlüter.
A. Chr. Andersen, Enggaard, Søren Jensen (Has- ris),	}	Holger Hansen og Kofoed.
Gunner Baunsgaard og Gunnar Jensen.		Edele Kruchow og Niels Helveg Peter- sen.

Den næste sag på dagsordenen var:

Valg af 17 medlemmer og stedfortrædere til kulturudvalget.

Valgt blev:

Medl.		Stedf.
Robert Pedersen, Lene Bro, Lone Nielsen, Marichen Nielsen, Axel Ivan Pedersen, Bent Sørensen, Birte Weiss,	}	K. J. Mortensen og Buchart Petersen.
Per Dich, Kristine Heltberg,		Inger Lise Petersen og Grete Westergaard.
Lembourn, Ellen Strange Peter- sen, Ulla Worm,	}	Hanne Budtz og Flemming Jensen.
Kaj V. Andersen, Mette Madsen, Johan Philipsen,		Jens Peter Jensen og Nathalie Lind.
K. Helveg Petersen og Else-Merete Ross.	}	Bernhard Bauns- gaard og Meta Ditzel.

Den næste sag på dagsordenen var:

Valg af 17 medlemmer og stedfortrædere til landbrugs- og fiskeriudvalget.

Valgt blev:

Medl.		Stedf.
Risgaard Knudsen, Poul Dalsager, Falk Hansen, Søren B. Jørgensen, Evald Kristensen, Buchart Petersen, Erik Worm,	}	Erik Andersen (Sdrj. amt) og Bertel Pedersen.

Frandsen, Morten Lange,	}	Lütken og Vivike.
Henning Andersen, Lowzow, H. C. Toft,		Juul-Madsen og Niels Ravn.
Anders Andersen, Søren Jensen (Has- seris), Jeppe Kristensen,	}	Karlskov Jensen og Kofoed.
Erik Hansen (Nordj. amt) og A. C. Normann.		Svend Haugaard og Gunner Baunsgaard.

Den næste sag på dagsordenen var:

Valg af 17 medlemmer og stedfortrædere til markedsudvalget.

Valgt blev:

Medl.		Stedf.
Poul Dalsager, Auken, Jørgen Peder Hansen, Frode Jakobsen, Anker Jørgensen, Risgaard Knudsen, Robert Pedersen,	}	Holst og Johan Nielsen.
Gert Petersen, Maigaard, Knud Bro, Stetter, Knud Thomsen,		Frandsen og Per Dich.
Anders Andersen, Nyboe Andersen, Per Federspiel, Niels Helveg Peter- sen og Hilmar Baunsgaard.	}	Juul-Madsen og Clara Munck.
		Poul Hartling og Guldberg.
	}	Svend Haugaard og Stinus.

Den næste sag på dagsordenen var:

Valg af 17 medlemmer og stedfortrædere til miljøudvalget.

Valgt blev:

Medl.		Stedf.
Holst, Alsing Andersen, Camre, Frode Jakobsen, Tove Lindbo Larsen, Buchart Petersen, Birte Weiss,	}	Lene Bro og Inge Fischer Møller.

Morten Lange, Vivike,	}	Ruth Olsen og Inger Lise Petersen.
Henning Andersen, Lembourn, Lowzow,		}
Arne Christiansen, Lennart Larson, Niels Jørgen Nielsen,	}	
Svend Haugaard og Edele Kruchow.		}

Den næste sag på dagsordenen var:

Valg af 17 medlemmer og stedfortrædere til udvalget om offentlige arbejder.

Valgt blev:

Medl.		Stedf.
Horn, Alsing Andersen, Normann Andersen, Knud Damgaard, Henning Jensen, Hans Lund, Otto Mørch,	}	Søren Jensen (Vejen) og Peter Nielsen.
Arne Larsen, Grete Westergaard,		}
Stæhr Johansen, Juil-Madsen, Niels Ravn,	}	
Guldberg, Holmberg, Johan Philipsen,		}
Bilgrav-Nielsen og Skovmand.	}	

Den næste sag på dagsordenen var:

Valg af 17 medlemmer og stedfortrædere til det politisk-økonomiske udvalg.

Valgt blev:

Medl.		Stedf.
Risgaard Knudsen, Albertsen, Lysholt Hansen, Horn, Anker Jørgensen, Orla Møller, Erling Olsen,	}	Auken og Knud Nielsen.

Morten Lange, Ømann,	}	Gert Petersen og Henning Philipsen.
Ninn-Hansen, Poul Schlüter, Stetter,		}
Nyboe Andersen, Enggaard, Poul Hartling,	}	
Dahlgaard og Hilmar Baunsgaard.		}

Den næste sag på dagsordenen var:

Valg af 17 medlemmer og stedfortrædere til retsudvalget.

Valgt blev:

Medl.		Stedf.
Thomas Have, Lene Bro, Erenbjerg, Falk Hansen, Otto Mørch, Tastesen, Birte Weiss,	}	Helle Degn og Inge Fischer Møller.
Jette Boutrup, Inger Lise Petersen,		}
Hanne Budtz, Thestrup, Hans Toft,	}	
Per Federspiel, Holmberg, Nathalie Lind,		}
Gudme og Valbak.	}	

Den næste sag på dagsordenen var:

Valg af 17 medlemmer og stedfortrædere til skatte- og afgiftsudvalget.

Valgt blev:

Medl.		Stedf.
Hans Lund, Ove Hansen, Hjortnæs, Harris Jensen, Søren Jensen (Vejen) Peter Nielsen, Axel Ivan Pedersen,	}	Erenbjerg og Preben Steen Nielsen.

Inger Lise Petersen, Ømann,	} Lütken og Henning Philipsen.
Juul-Madsen, Hans Kjær, Stetter,	
Jens Foged, Jens Peter Jensen, Kofoed,	} Poul Schlüter og Hans Toft.
Bernhard Bauns- gaard og Dahlgaard.	
	} Enggaard og Holger Hansen.
	} Gunnar Jensen og Dagmar Andreassen.

Den næste sag på dagsordenen var:

Valg af 17 medlemmer og stedfortrædere til socialudvalget.

Valgt blev:

Medl.	Stedf.
Albertsen, Finn Christensen, Hjortnæs, Evald Kristensen, Inge Fischer Møller, Bertel Pedersen, Tastesen,	} Grete Hækkerup og Harris Jensen.
Kurt Bräuer, Lütken,	
Erik Hansen (Vejle amt), Lis Møller, Simonsen,	} Jette Boutrup og Grete Westergaard.
Holger Hansen, Kofoed, Nathalie Lind,	
Grethe Philip og Valbak.	} Burgdorf og Ulla Worm.
	} Robert Christensen og Tove Nielsen.
	} Ole Vig Jensen og Gerda Tosti Nielsen.

Den næste sag på dagsordenen var:

Valg af 17 medlemmer og stedfortrædere til udenrigsudvalget.

Valgt blev:

Medl.	Stedf.
Jørgen Peder Hansen, Alsing Andersen, Poul Dalsager, Frode Jakobsen, Orla Møller, Robert Pedersen, Søgaard,	} Albertsen og Knud Nielsen.
Gert Petersen, Kristine Heltberg,	
	} Frandsen og Morten Lange.

Adam Møller, Poul Schlüter, Knud Østergaard, Nyboe Andersen, Poul Hartling, Brøndlund Nielsen,	} Hanne Budtz og Lowzow.
Stinus og Svend Haugaard.	
	} Arne Christiansen og Kristen Østergaard.
	} K. Helveg Petersen og Westergaard Ander- sen.

Den næste sag på dagsordenen var:

Valg af 17 medlemmer og stedfortrædere til undervisningsudvalget.

Valgt blev:

Medl.	Stedf.
Søgaard, Ritt Bjerregaard, Erenbjerg, Jørgen Peder Hansen, Tove Lindbo Larsen, Knud Nielsen, Bent Sørensen,	} Erik Andersen (Fr.borg amt) og Erling Olsen.
Kristine Heltberg, Maigaard,	
Flemming Jensen, Gerda Møller, Ellen Strange Peter- sen,	} Jette Boutrup og Morten Lange.
Robert Christensen, Brøndlund Nielsen, Tove Nielsen,	
Samuelson og Ole Vig Jensen.	} Bendix og Knud Bro.
	} Enggaard og Jeppe Kristensen.
	} K. Helveg Petersen og Svend Haugaard.

Den næste sag på dagsordenen var:

Valg af 17 medlemmer og stedfortrædere til udvalget angående videnskabelig forskning.

Valgt blev:

Medl.	Stedf.
Holst, Auken, Camre, Hjortnæs, Inge Fischer Møller, Knud Nielsen, Tastesen,	} Lone Nielsen og Poul Nielson.

Kristine Heltberg, Morten Lange, Bendix, Knud Bro, Ellen Strange Peter- sen, Nyboe Andersen, Arne Christiansen, Karlskov Jensen, K. Helveg Petersen og Overgaard Nielsen.	} Poul Dam og Frandsen. } Knud Thomsen og Knud Østergaard. } Guldborg og Johan Philip sen. } Edele Kruchow og Else-Merete Ross.
--	--

Den næste sag på dagsordenen var:

Valg af 2 medlemmer til at føre tilsyn med folketingets bibliotek.

Valgt blev:
Grete Hækkerup og
Lembourn.

Den næste sag på dagsordenen var:

Valg af 9 medlemmer til det i grundlovens § 71 omhandlede tilsyn med behandlingen af personer, som er underkastet frihedsberøvelse.

Valgt blev:
Camre,
Thomas Have,
Marichen Nielsen,
Tastesen,
Inger Lise Petersen,
Knud Bro,
Erik Hansen (Vejle amt),
Jeppe Kristensen og
Else-Merete Ross.

Den næste sag på dagsordenen var:

Valg af 17 medlemmer og 17 stedfortrædere til det udenrigspolitiske nævn.

<i>Medl.</i>	<i>Valgt blev:</i>	<i>Stedf.</i>
Jørgen Peder Hansen, Alsing Andersen, Poul Dalsager, Frode Jakobsen,	Albertsen, Erik Andersen (Sdrj. amt), Helle Degn, Lysholt Hansen,	

Orla Møller, Robert Pedersen, Søgaard, Kristine Heltberg, Gert Petersen, Ninn-Hansen, Knud Østergaard, Poul Schlüter, Johan Philip sen, Per Federspiel, Poul Hartling,	Horn, Risgaard Knudsen, Poul Nielson, Maigaard, Poul Dam, Stetter, Adam Møller, Hanne Budtz, Anders Andersen, Enggaard, Søren Jensen (Hasseris), Svend Haugaard og K. Helveg Petersen.
Hilmar Baunsgaard og Skytte.	

Den næste sag på dagsordenen var:

Valg af 16 medlemmer og 16 stedfortrædere til Nordisk Råd.

<i>Medl.</i>	<i>Valgt blev:</i>	<i>Stedf.</i>
Albertsen, Poul Dalsager, Jørgen Peder Hansen, Lysholt Hansen, Horn, Orla Møller, Poul Dam, Arne Larsen, Stetter, Thestrup, Gerda Møller, Nyboe Andersen, Poul Hartling, Holmberg, Hilmar Baunsgaard og Skytte.	Ove Hansen, Grete Hækkerup, K. J. Mortensen, Johan Nielsen, Knud Nielsen, Søgaard, Ømann, Morten Lange, Juul-Madsen, Clara Munck, Simonsen, Guldborg, Nathalie Lind, Kristen Østergaard, Niels Helveg Peter- sen og Svend Haugaard.	

Den næste sag på dagsordenen var:

Valg af 17 medlemmer til folketingets valuta-udvalg.

Valgt blev:
Normann Andersen,
Erik Andersen (Fr.borg amt),
Auken,
Harris Jensen,
Lone Nielsen,
Preben Steen Nielsen,
Birte Weiss,
Ruth Olsen,

Ømann,
Mads Eg Damgaard,
Lowzow,
Knud Thomsen,
Jens Peter Jensen,
Karlskov Jensen,
Søren Jensen (Hasseris),
Dagmar Andreasen og
Skovmand.

Den næste sag på dagsordenen var:

Valg af 15 medlemmer til folketingets sukkerudvalg.

Valgt blev:

Lone Nielsen,
Finn Christensen,
Erenbjerg,
Hjortnæs,
Grete Hækkerup,
Søren B. Jørgensen,
Inger Lise Petersen,
Jette Boutrup,
Gerda Møller,
Niels Ravn,
Knud Thomsen,
Robert Christensen,
Holger Hansen,
Stinus og
Meta Ditzel.

Den næste sag på dagsordenen var:

Valg af 9 medlemmer til det i lov nr. 235 af 27. maj 1950 om anvendelse af modværdien af de i henhold til Det europæiske Genopbygningsprogram modtagne gaveydelse omhandlede udvalg.

Valgt blev:

Peter Nielsen,
Erik Andersen (Sdrj. amt),
Søren Jensen (Vejen),
Søren B. Jørgensen,
Poul Dam,
Lowzow,
Adam Møller,
Jens Foged og
Gunner Baunsgaard.

Den næste sag på dagsordenen var:

Valg af 11 medlemmer til udvalget angående det civile beredskab.

Valgt blev:

Axel Ivan Pedersen,
Erik Andersen (Sdrj. amt),
Frode Jakobsen,
Poul Nielson,
Erik Worm,
Frandsen,
Henning Andersen,
Stæhr Johansen,
Arne Christiansen,
Enggaard og
Edele Kruchow.

Den næste sag på dagsordenen var:

Valg af 17 medlemmer til folketingets toldudvalg.

Valgt blev:

Poul Nielson,
Erik Andersen (Sdrj. amt),
Risgaard Knudsen,
Inge Fischer Møller,
Lone Nielsen,
Buchart Petersen,
Birte Weiss,
Maigaard,
Henning Philipsen,
Henning Andersen,
Mads Eg Damgaard,
Hans Kjær,
A. Chr. Andersen,
Holmberg,
Jens Peter Jensen,
Dagmar Andreasen og
Skovmand.

Den næste sag på dagsordenen var:

Valg af 17 medlemmer til udvalget i henhold til lov om internationalt udviklingsamarbejde.

Valgt blev:

Knud Nielsen,
Finn Christensen,
Knud Damgaard,
Falk Hansen,
Frode Jakobsen,
Søren B. Jørgensen,
Robert Pedersen,
Kristine Heltberg,
Gert Petersen,
Bendix,
Lembourn,

Knud Østergaard,
Nyboe Andersen
Arne Christiansen,
Poul Hartling,
Stinus og
K. Helveg Petersen.

Den næste sag på dagsordenen var:

Valg af 17 medlemmer til udvalget i henhold til lov om beholdere til øl og læskedrikke.

Valgt blev:

Holst
Alsing Andersen,
Lene Bro,
Camre,
Frode Jakobsen,
Tove Lindbo Larsen,
Robert Pedersen,
Vivike,
Grete Westergaard,
Henning Andersen,
Erik Hansen (Vejle amt),
H. C. Toft,
Jens Chr. Christensen,
Arne Christiansen,
Niels Jørgen Nielsen,
Svend Haugaard og
Nordqvist.

Den næste sag på dagsordenen var:

Valg af 17 medlemmer til udvalget i henhold til lov om fremgangsmåden ved ændring af landets inddeling i kommuner og amtskommuner.

Valgt blev:

Ove Hansen
Gorrsen
Falk Hansen
Erhard Jakobsen
Henning Jensen
Knud Nielsen
Bent Sørensen
Lütken,
Maigaard,
H. C. Toft,
Henning Andersen,
Ulla Worm,
A. Chr. Andersen,
Søren Jensen (Hasseris),
Koføed,
Gunner Baunsgaard og
Samuelson.

Formanden: Vi kommer dernæst til 3 orlovsbegæringer. Af praktiske grunde foreslår jeg, at orloven i disse tilfælde først får gyldighed fra i morgen, torsdag den 5. oktober. Hvis ingen gør indsigelse derimod, betragter jeg dette som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Spørgsmål om meddelelse af orlov til folketingsmand Lütken.

Første næstformand (Grete Hækkerup): Dersom ingen gør indsigelse, vil jeg betragte det som vedtaget, at den ønskede orlov meddeles fra og med den 5. oktober d.å. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Spørgsmål om indkaldelse af stedfortræderen for folketingsmand Lütken.

Første næstformand (Grete Hækkerup): Dersom ingen gør indsigelse, vil jeg betragte det som vedtaget, at stedfortræderen indkaldes. (Ophold). Det er vedtaget. Stedfortræderen vil herefter blive indkaldt som midlertidigt medlem af folketinget fra og med den 5. oktober d.å.

Den næste sag på dagsordenen var:

Spørgsmål om meddelelse af orlov til folketingsmand Poul Nielson.

Første næstformand (Grete Hækkerup): Dersom ingen gør indsigelse, vil jeg betragte det som vedtaget, at den ønskede orlov meddeles fra og med den 5. oktober d.å. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Spørgsmål om indkaldelse af stedfortræderen for folketingsmand Poul Nielson.

Første næstformand (Grete Hækkerup): Dersom ingen gør indsigelse, vil jeg betragte det som vedtaget, at stedfortræderen indkaldes. (Ophold). Det er vedtaget. Stedfortræderen vil herefter blive indkaldt som midlertidigt medlem af folketinget fra og med den 5. oktober d.å.

Den næste sag på dagsordenen var:

Spørgsmål om meddelelse af orlov til folketingsmedlem Lis Møller.

Første næstformand (Grete Hækkerup): Dersom ingen gør indsigelse, vil jeg betragte det som vedtaget, at den ønskede orlov meddeles fra og med den 5. oktober d.å. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Spørgsmål om indkaldelse af stedfortræderen for folketingsmedlem Lis Møller.

Første næstformand (Grete Hækkerup): Dersom ingen gør indsigelse, vil jeg betragte det som vedtaget, at stedfortræderen indkaldes. (Ophold). Det er vedtaget. Stedfortræderen vil herefter blive indkaldt som midlertidigt medlem af folketinget fra og med den 5. oktober d.å.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Spørgsmål til ministrene.

Første næstformand (Grete Hækkerup): Inden jeg giver ordet til den første spørger, skal jeg erindre om de ændrede regler om spørgsmål i forretningsordenens § 20. Spørgeren kan efter en eventuel mundtlig begrundelse yderligere få ordet indtil to gange mod tidligere kun én gang. Taletiden for ministeren, som tidligere var 5 minutter, er nu 3 minutter hver gang. Formanden kan derudover i det omfang, han skønner det rimeligt, give andre medlemmer end spørgeren ordet højst 1 gang à 2 minutter. Jeg understreger, at denne bestemmelse er en bemyndigelse til formanden og ikke giver andre medlemmer end spørgeren nogen ubetinget ret til at få ordet. Det er tanken at anvende bestemmelsen i begrænset omfang, og hvis flere melder sig, vil højst 2

medlemmer kunne vente at få ordet, inden spørgsmålet sluttet.

Af *Bernhard Baunsgaard* til ministeren for forureningsbekæmpelse:

„Mener ministeren, at de gældende love er tilstrækkelige til at forbyde forurening af nye områder af havbunden gennem etablering af rørledninger for at føre spildevand ud på større havdybder, og i benægtende fald agter ministeren da at fremsætte lovforslag i denne folketingssamling, så sådan udledning af urensset spildevand bliver forbudt?“

(Spm. nr. 2).

Skriftlig begrundelse.

Flere danske byer, bl. a. Århus, Ebeltoft og Kolding, har planer om at klare deres spildevandsproblem ved at lede kun delvis rensset spildevand ud på dybt vand gennem lange rørledninger.

Ved disse rørledninger undgås, at stranden bliver forurennet, mens forureningsødelæggelserne tager fat længere ude til skade også for erhvervsfiskeriet.

Den gældende lovgivning kræver, at der før udlægning af sådanne rør skal gives bl. a. ministerielle tilladelser.

Mit spørgsmål går ud på, om den gældende lovgivning er tilstrækkelig, eller om ministeren for forureningsbekæmpelse mener, at der bør fremsættes lovforslag, og, hvis der skal fremsættes lovforslag, om vi kan vente sådanne lovforslag allerede i denne samling.

Jeg tror, at spørgsmålet ud over de rent lokale interesser for Århus, Ebeltoft, Kolding og flere andre byer har principiel interesse, for vi kan ikke klare vore forureningsproblemer ved at flytte forureningen andetsteds hen.

Ministeren for forureningsbekæmpelse (Kampmann): Efter den gældende vandløbslov tilkommer det i første række en landvæsenskommission at afgøre, hvorvidt

[Ministeren for forureningsbekæmpelse.]

og i hvilket omfang en kommune eller en større virksomhed skal rense sit spildevand, før det udledes i havet gennem en kortere eller længere rørledning. Landvæsenskommissionens afgørelse af dette spørgsmål vil selvfølgelig være baseret på en sagkyndig vejledning, men fra vandløbslovens side er den eneste retningslinje, at en sådan udledning ikke må volde almene ulemper. Kun for det tilfælde, at udledningen skal ske til fjorde eller lignende afgrænsede havområder, har ministeren for forureningsbekæmpelse mulighed for at gribe direkte ind over for en utilfredsstillende landvæsenskommissionsafgørelse.

Men tilfældighederne driver deres spil også på dette område, og jeg skal derfor nævne, at det sidste ord i en sådan rørledningssag tilkommer ministeren for offentlige arbejder. Efter gammel sædvane kræves der på grund af statens såkaldte højhedsret over søterritoriet tilladelse fra dette ministerium til etablering af indretninger, herunder rørledninger, på havbunden. Men når jeg har nævnt den historiske baggrund for det, har jeg også dermed sagt, at det ikke først og fremmest er forureningsmæssige spørgsmål, der indgår, når ministeren for offentlige arbejder skal afgøre disse sager.

Efter min mening giver den gældende lovgivning ikke tilfredsstillende muligheder for en hensigtsmæssig og tilstrækkelig håndfast regulering af dette centrale område inden for forureningsbekæmpelsen. Først og fremmest mener jeg ikke, at en uafhængig myndighed som landvæsenskommissionen i et moderne dynamisk samfund er det rette forum for den interesseafvejning, som naturligt er knyttet til disse spørgsmål. Hertil kommer de begrænsede muligheder for en tidssvarende koordinering og styring fra centralt hold.

Når forslaget til lov om miljøbeskyttelse genfremsættes i denne samling, vil det derfor være udbygget med bestemmelser, der sikrer gennemførelsen af den nødvendige koordinering af miljøbeskyttelsesopgaverne på lokalt og regionalt plan og den lige så nødvendige forbedring af de centrale miljømyndigheders styringsbeføjelser. Først vil lovforslaget indebære en overflytning af kompetence på disse områder til kommunale råd. Dernæst vil lovforslaget dels forbedre

mulighederne for fastsættelse af bindende eller vejledende retningslinjer, dels give ministeren for forureningsbekæmpelse en meget ønskelig adgang til at tage konkrete sager op til afgørelse dels som ankeinstans, dels og måske navnlig på eget initiativ.

En gennemførelse af miljølovsforslaget vil således betyde en effektivisering af forureningsbekæmpelsen også på dette område, men jeg kan tilføje, at det er mit principielle standpunkt, at udledning af urensset spildevand i havet er meget betænkelig uanset rørledningens længde.

Bernhard Baunsgaard: Jeg vil først sige tak til ministeren for hans klare tilsagn om at ville tage dette problem op til drøftelse i denne samling i forbindelse med genfremsættelsen af miljølovsforslaget.

Jeg forstår og føler, at der ligger meget rigtigt i det, ministeren sagde om at styrke centralmyndigheden, for det, vi har oplevet med flere af disse rørledninger, er jo netop, at de kommunale myndigheder klarer problemerne ved en for dem billig løsning, men så flytter forureningen andre steder hen. Men jeg tror også, at ministeren forstår mig, når jeg siger, at dette med at styrke centralmyndigheden kun bør gøres i det absolut nødvendige omfang.

Derimod er jeg helt tilfreds med ministerens ord om, at han vil indskærpe det helt nødvendige i, at vi ikke flytter forureningen ud. Nu sagde ministeren, at han ikke ville tillade udledning af ikke-renset spildevand. Jeg håber, at dette også omfatter kun delvis rensset, sådan at man forlanger, at det spildevand, der skal ledes ud også på dybt vand, er absolut rensset.

Brøndlund Nielsen: Nu nævnte ministeren i forbindelse med dette spørgsmål vandløbsloven, og at ministeren påtænker at gribe mere ind på disse felter. Derfor vil jeg gerne benytte lejligheden til at spørge ministeren, om det så også er meningen, at de samme regler skal gælde for København. Hvis jeg ikke husker meget galt, er det i § 106 i vandløbsloven, der står, at denne lov, som ministeren her fremhæver som vigtig, ikke gælder for København.

Ministeren for forureningsbekæmpelse (Kampmann): Må jeg sige til det sidste

[Ministeren for forureningsbekæmpelse.]

spørgsmål først, at det er vores opfattelse, at disse regler skal gælde for hele riget. Det, der er spørgsmålet, er, i hvilket tempo det skal gøres, men naturligvis skal de gælde for hele landet.

Må jeg derefter sige til hr. Bernhard Baunsgaard, at jeg er meget enig i hr. Bernhard Baunsgaards betragtninger; vi skal ikke her ind på en diskussion af, hvad der forstås ved absolut rensset spildevand, for naturligvis kan spildevandet indeholde stoffer, som er absolut ufarlige for det hav eller den fjord, det måske skal udledes i. Det drejer sig vel trods alt ikke om at udlede destilleret vand el. lign., før man kan give de pågældende tilladelser. Men det er klart, at vi først og fremmest her skal sætte ind over for de egentlig farlige miljøgifte, altså de tunge metaller, kviksølv, bly osv., og andre ting, hvorom vi har helt sikkerhed for, at de virker giftigt og særlig kan indgå i fødekæden på et senere tidspunkt.

Jeg er også ganske enig i betragtningerne om på den ene side generelt at styrke centraløvrigheden, men på den anden side kun gøre dette i det nødvendige omfang.

Hvis vi tager de konkrete sager — og vi kan jo godt nævne Århus-sagen — er det min klare opfattelse, at man skal processen igennem i Århus selv først. Det skal altså ikke være således, at man bare siger: her kan ministeren eller repræsentanten for centralmyndigheden gribe ind, hvis vi er utilfredse med den afgørelse, der er truffet. Vi skal altså denne lidt smertefulde proces igennem først af pædagogiske grunde og for at skabe en bevidstgørelse omkring forureningsbekæmpelsesproblemerne, og det sker ikke, hvis man fra centralt hold ustandselig griber ind. Det skal afgøres først lokalt; og kun hvor der ikke er en ensartethed til stede, bør centralmyndigheden benytte sig af sin kompetence.

Bernhard Baunsgaard: Jeg er ikke ganske sikker på, at jeg er helt enig med ministeren i, hvor rensset spildevand skal være, men jeg er enig med ministeren i, at vi naturligvis ikke skal have diskussionen her; den skal tages op i forbindelse med lovforslaget.

I øvrigt tror jeg, jeg er helt enig med ministeren i betragtningen om, at man lokalt

først må igennem hele proceduren, men at der så bør være mulighed for en centralmyndighed for at gribe ind, så jeg siger tak.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *K. J. Mortensen* til justitsministeren:

„Hvilke foranstaltninger har ministeren foretaget for at modvirke flykapring og anden form for terrorvirksomhed?“

(Spm. nr. 3).

Skriftlig begrundelse.

Under hensyn til flykapringen i Sverige i sidste uge samt de stigende trusler om terror og modterror må man vel overveje, hvilke foranstaltninger der kan foretages herimod. Der er allerede gennemført en delvis kontrol i indenrigslufthavnene, men denne gennemføres af lufthavnspersonalet, mens den efter min formening burde ske ved politiforanstaltninger. Spørgsmålet er, om en løsning af en eventuel opgave i denne forbindelse, som måtte blive pålagt politiet, kan gennemføres; når der samtidig skal ske en reduktion i politistyrken, som det er blevet offentligt meddelt, hvorfor det vel må overvejes, om denne reduktion skal foretages.

Justitsministeren (K. Axel Nielsen): Jeg kan oplyse, at hele problemkredsen omkring eventuelle terrorhandlinger har været behandlet i regeringens sikkerhedsudvalg. Der er i udvalget truffet beslutning bl. a. om den nærmere koordination mellem politiet og justitsministeriet til regeringsplan.

Justitsministeriet har endvidere forhandlet politiets stilling dels med rigspolitichefen, dels med politidirektøren i København og politiets organisationer, herunder politimesterforeningen.

Drøftelserne har ført til, at Københavns lufthavn i Kastrup er udskilt af Tårnby politikreds og henlagt under politidirektøren i København. På grundlag af det personel og materiel, som Københavns politi råder over, er der gennemført en øjeblikkelig forstærkning af den politimæssige indsats i Kastrup.

Der er endvidere iværksat en omlægning af polititjenesten i lufthavnen og gennem lufthavnens sikkerhedskomiteé optaget forhandling om udbygning af de sikkerheds-

[Justitsministeren.]

mæssige foranstaltninger, der påhviler politiet, lufthavnsmyndighederne og luftfartsselskaberne.

For så vidt angår provinslufthavnene, er forholdene forskellige fra sted til sted. Men rigspolitichefen har i denne forbindelse oplyst, at der er optaget kontakt mellem lufthavnene og de lokale politimestre med henblik på bistand fra politiet. Gennem rigspolitichefen vil denne kontakt blive søgt udbygget, således at der etableres mere faste aftaler til løsning af sikkerhedsmæssige opgaver i provinslufthavnene.

Men sikkerhedsproblemerne i forbindelse med eventuelle terroraktioner begrænser sig ikke alene til lufthavnene. Herom kan jeg oplyse, at der allerede er truffet visse dispositioner med hensyn til personale og materiel. Det ligger vel i sagens natur, at jeg ikke kan redegøre nærmere for disse foranstaltninger, men jeg kan dog nævne, at der i en akut situation vil blive udsendt særligt personale med henblik på rådgivning af de lokale myndigheder, herunder vedkommende politimester.

Rigspolitichefen har endvidere efter aftale udpeget nogle ledende politifolk, der skal sikre, at man til stadighed er i besiddelse af den størst mulige specialviden inden for området, bl. a. med henblik på effektiv tilrettelæggelse og udbygning af politiets indsats med hensyn til organisation, personel, materiel og samarbejde med andre myndigheder. De pågældende vil til brug for dette arbejde løbende indhente erfaringer i andre lande.

Til det af hr. K. J. Mortensen i begrundelsen rejste spørgsmål om, hvorvidt bebudede besparelser i politiet bør gennemføres i den nu opståede situation, vil jeg gerne bemærke, at jeg er enig i, at det øgede pres på politiet, som risikoen for terroraktioner medfører, må indgå i de økonomiske overvejelser omkring politiets bevillinger. Men jeg vil hertil gerne føje, at det på indeværende tidspunkt er vanskeligt at få overblik over, hvilke merudgifter de nye krav fører til.

K. J. Mortensen: Jeg takker ministeren for svaret og er tilfreds hermed, idet jeg skal erklære, at jeg er glad for, at ministeren lover, at politiet vil se på sagen og tage sig af den. Vi husker, at umiddelbart efter fly-

kapringen i Sverige så vi i aviserne, at der var tale om, at militæret skulle overtage denne kontrol i lufthavnene, hvilket jeg ville være stor modstander af. Det glæder mig, at politiet er indstillet på at overtage opgaven.

Med hensyn til besparelserne er jeg også glad for at høre, at ministeren overvejer, om der er muligheder for at undgå nedskæringer; tværtimod finder jeg, at der kunne være behov for en udvidelse på budgettet i stedet for.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Holmberg* til justitsministeren:

„Hvorledes vil ministeren samfundsøkonomisk begrunde de besparelser, der ifølge pressen skal foretages på politiets område?“
(Spm. nr. 4).

Skriftlig begrundelse.

Ifølge pressen forbereder regeringen en række besparelser på politiets område, der bl. a. skal ramme kriminalpolitiet, ordenspolitiets patruljer, færdselspolitiets kontrol m. v. Efter min mening skal der i høj grad sættes spørgsmålstegn ved, om sådanne besparelser overhovedet kan forsvares. Fra erhvervslivets side er allerede gjort opmærksom på de store tab, der kan opstå ved tyverier m. v. som følge af utilstrækkelig overvågen fra politiets side, lav opklaringsprocent m. v. Fra forsikringssekskabers side er bebudet stigende forsikringspræmier på grund af forøget hærværk, flere indbrud m. v.

Endelig hvad angår færdselskontrollen, må man befrygte, at en nedsat kontrol vil forøge antallet af færdselsovertrædelser og dermed af færdselsulykker. Ifølge Danmarks Statistik skete der i 1970 i alt 26.656 personskader som følge af færdselsulykker. Heraf blev 1.208 dræbt, 13.643 alvorligt kvæstet og 11.806 lettere kvæstet. Forsikringssekskabernes bruttoskadeudgifter for 1970 udgjorde 775 mill. kr.; hertil kommer det offentliges udgifter f. eks. til invalidepension, udgifter til sygedagpenge m. v. Som supplement kan anføres, at en undersøgelse af Kalundborg politikreds viser, at de direkte udgifter pr. trafikuheld gennemsnitlig udgør 15.000 kr. med de nuværende priser.

Nu er problemerne her opstillet ud fra et økonomisk synspunkt. For en stor del af

[Holmberg.]

befolkningen vil dog nok de moralske spørgsmål og de menneskelige tragedier i forbindelse med færdselsulykkerne spille en endnu større rolle.

Justitsministeren (K. Axel Nielsen): Som følge af den økonomiske situation er der i regeringen truffet beslutning om, at der skal gennemføres væsentlige besparelser i det offentlige udgifter særlig med henblik på at begrænse stigningen i antallet af offentligt ansatte. Beslutningen vedrører hele det statslige og kommunale område. Under disse forudsætninger har jeg ment at måtte acceptere, at besparelserne også rammer justitsministeriet. I betragtning af, at politiets driftsudgifter på finansloven for finansåret 1972-73 udgør ca. 700 mill. kr. af justitsministeriets samlede driftsudgifter på ca. 1,1 milliard kr., kan de nødvendige besparelser ikke gennemføres uden at berøre politiet. Jeg har imidlertid søgt at begrænse besparelserne på politiets driftsbudget mest muligt, ligesom jeg efter forhandling med rigspolicechefen har søgt at placere besparelserne således, at virkningerne for politiets virksomhed bliver de mindst mulige.

De væsentligste af de besparelser, som justitsministeriet i sit forslag til budgetministeriet har indregnet direkte for politiets virksomhed, medfører en vis forrykkelse og en mindre formindskelse af rekrutteringen til politistyrken, en begrænsning i adgangen til betalt overarbejde, en mindre begrænsning af kontorpersonalet samt visse materielindskrænkninger.

Det er som nævnt uundgåeligt, at krav om besparelser af den størrelsesorden, der er tale om, vil få virkning for politiet, og det er naturligvis med beklagelse, at jeg måtte konstatere nødvendigheden heraf, men jeg ved, at samtlige mine ministerkolleger er i samme situation. I hvilket omfang befolkningen vil kunne mærke virkningerne, er vanskeligt at bedømme, men det er en selvfølge, at de besparelser, der er foreslået, efter min opfattelse ikke går ud over det i den givne situation forsvarelige.

Jeg vil i forbindelse hermed gerne tilføje, at den styrke, politiet bør have til enhver tid, ikke er en given størrelse, og jeg er naturligvis parat til at deltage i drøftelser

også om politiets bevillinger ved behandlingen af finanslovsforslaget her i tinget.

Holmberg: Det hører sig jo til at takke ministeren for det svar, man får, men jeg må altså erkende, at jeg knap nok kan acceptere den form for besparelse. Jeg bad nemlig om en samfundsøkonomisk begrundelse for de besparelser osv.; jeg mener ikke, en nedsættelse af politistyrken er en besparelse; jeg mener, det er det modsatte.

Jeg går ud fra, at ministeren er bekendt med straffelovsudvalgets betænkning om spiritussager. Der står, at der bør sættes ind med forøget politikontrol. Endvidere er der en betænkning fra færdselssikkerhedskommissionen, hvor der bl. a. står, at det tillægges stor betydning med øget kontrol, altså mere politi; det samme gælder kommissionen om hastighedsbegrænsning, hvor også øget politi tillægges stor betydning. Jeg går endvidere ud fra, at ministeren er bekendt med betænkningen fra udvalget vedrørende forslag til ændring af færdselsloven afgivet den 26. maj 1971. Der står, at hele udvalget forudsætter i overensstemmelse netop med de organer, som jeg her har nævnt, altså færdselssikkerhedskommissionen, straffelovrådet m. v., en væsentligt øget politikontrol, og det er det modsatte, der sker nu. Vi har fået en orientering i færdselssikkerhedskommissionen fra politidirektør Schlüter, hvor man gør opmærksom på, at netop nedsættelse af tjenestetiden har spillet en central rolle; det betyder simpelt hen, at der er en afgang på 732 mand, og det svarer til mere end forøgelsen i samme tidsrum. Senere gør han opmærksom på en nedsættelse af tjenestetiden til 40 timer. En times nedsættelse svarer til 182 mand, 2½ time til 455 mand, og der uddannes 360 mand årlig. Det er en udvikling, som vi er mange der finder meget betænkelig ud fra færdselssikkerhedsmæssige hensyn, ud fra menneskelige hensyn, og vi mener, det er det modsatte af besparelse.

Jeg vil stille det tillægsspørgsmål til ministeren, om ministeren ud fra et samfundsøkonomisk hensyn og også det menneskelige vil søge nye bevillinger til politistyrken ud fra de argumenter, jeg har nævnt her. Jeg er overbevist om, at ministeren ingen modstand vil møde fra mit parti, hvis han søger om nye bevillinger.

Thestrup: I tilslutning til hr. Holmbergs spørgsmål vil jeg gerne spørge, om den udvidelse af politiet ved antagelse af nye unge folk, som den tidligere regering begyndte på, vil blive standset. Ministeren kender jo den redegørelse, som i sin tid blev afgivet fra rigspolitichefen om personaleforholdene. Vi står efter denne, hvis der sker en sådan standsning, over for, at vort politikorps bliver for lille til at klare de vanskelige forhold, der i øjeblikket er, og som utvivlsomt vil blive forøget nu, da vi kommer ind i det europæiske fællesmarked. Men vi står også over for, at vort politikorps ikke får den foryngelse, der er lige så nødvendig.

Jeg henstiller så indtrængende, som jeg kan, at man ikke foretager besparelser af denne art, besparelser, som virkelig kan blive farlige for den offentlige ro og orden.

Justitsministeren (K. Axel Nielsen): Hr. Holmberg havde svært ved at takke for mit første svar. Til gengæld kan jeg sige, at jeg takker hr. Holmberg for spørgsmålene, og det samme gælder hr. Thestrup. Jeg er ikke det mindste ked af, at spørgsmålene rejses, og jeg håber også, at de kan give anledning til overvejelser af en sådan karakter, at det måske vil være muligt at forøge politistyrken. Nu vil jeg gerne hertil sige, at en politistyrkes effektivitet ikke er proportional med dens numeriske antal. Politistyrkens effektivitet afhænger i høj grad af aldersfordelingen i politistyrken, og her kan jeg sige specielt til hr. Thestrup, at den linje, som blev anlagt under den forrige regering med en forøget tilgang af unge politifolk, vil blive fortsat, men der sker en midlertidig begrænsning, idet vi havde fået tilsagn om i de kommende år at kunne forøge styrken med 414 mand om året; vi må i ét år give afkald på den forøgelse fra de 360 op til de 414. Jeg tror, det er lidt mere. Jeg tror, vi må give afkald på 72 det første år, idet vi foretrækker at tage besparelsen på ét år. Men derefter vil tilgangen stadig forøges, så vi er altså stadig væk ikke væsentligt under den tilgang, som blev etableret under den forrige regering.

Hr. Holmberg beder mig om at anlægge en samfundsøkonomisk vurdering. Nu kunne jeg måske rejse spørgsmålet, om det netop

er justitsministerens opgave at anlægge samfundsøkonomiske vurderinger, men jeg forstår godt meningen, nemlig om en besparelse på politiet ikke vil medføre udgifter på andre konti, og jeg skal da gerne bekræfte, at det er min opfattelse, at det gør det. Jeg tror f. eks., at hvis man reducerede færdselspolitiet — hvad jeg ikke tror man gør, det er der ikke planer om — kunne det meget let resultere i større udgifter til hospitalsvæsenet. Men nu er det jo ikke sådan, at når justitsministeriet forøger udgifterne og det får en vis effekt på andre ministeriers konti, at vi så kan anmelde vores krav hos dette andet ministerium, nemlig i dette tilfælde indenrigsministeriet. Det går jo ikke an. Det er end ikke sådan, at når justitsministeriets udgifter i almindelighed forøges på grund af forhold, som vi ikke selv er herre over, f. eks. antallet af retssager, antallet af tinglysningsskemaer osv., og det medfører øgede udgifter og samtidig har øgede indtægter til følge, at disse øgede indtægter så går i justitsministeriets kasse. Det ved min forgænger, hr. Thestrup, udmærket godt. De går desværre, disse indtægter, som er et produktionsresultat af bl. a. politiets arbejde, direkte i statskassen uden om os. Man kunne måske nok rejse problemet; og det synes jeg hænger sammen med det problem, som hr. Holmberg rejste, om det er helt rimeligt, at der ikke er nogen forbindelse mellem de to faktorer.

Jeg er udmærket bekendt med de betænkninger og udtalelser, som hr. Holmberg nævnte, og de indgår naturligvis i vore overvejelser i justitsministeriet.

Holmberg: Nu er jeg bedre i stand til at takke ministeren for svaret, for det lyste næsten klart ud af det, at ministeren faktisk er enig både med hr. Thestrup og mig i det rigtige i en forøgelse, som ministeren imidlertid åbenbart ikke har kunnet trænge igennem med i regeringen. Men hvis det spørgsmål, som her er rejst, får til følge, at der i alle tilfælde ingen nedgang kommer, tror jeg, det er væsentligt, at vi har rejst spørgsmålet.

Hanne Budtz: Jeg synes, det er værdifuldt, at hr. Holmberg har rejst dette spørgsmål, men jeg beklager justitsministerens svar.

[Hanne Budtz.]

Jeg vil da gerne spørge: er det ikke ministeren bekendt, at der specielt i Københavns-området er et overordentlig stort behov ikke alene for det bestående politi, men for mere politi? Ikke mindst i den nordvestlige del af København, som jeg kender særligt til, læser man i samtlige distriktsblade hver eneste uge om talrige overfald.

Jeg synes også, det er beklageligt, at det netop er denne del af budgettet — det ved jeg godt man kan sige om alle dele af budgettet — det skal gå ud over. Jeg erindrere, at statsrevisorerne forrige år ligefrem roste justitsministeriet, fordi det ikke havde pådraget befolkningen forøgede udgifter, men i særlig grad havde overholdt sit budget. Her drejer det sig imidlertid i den grad om befolkningens tryghed, og jeg håber, at vi kan få et svar fra ministeren, der giver løfte om, at folk ikke skal gå i utryghed og ligefrem ikke turde bevæge sig på gaden om aftenen, som det efterhånden er tilfældet for mange ældres vedkommende i København desværre.

Justitsministeren (K. Axel Nielsen): Til hr. Holmberg kan jeg kun sige, at der ikke vil blive nogen væsentlig nedgang i rekrutteringen, og jeg tror ikke, at den nedgang i rekrutteringen, der er tale om, vil medføre en nedgang i politiets effektivitet; jeg tror tværtimod, at den foryngelse, som hele tiden er i gang, medfører en øget effektivitet.

Det samme kan jeg sige til fru Hanne Budtz. Jeg takker i øvrigt for, at hun blander sig i slagsmålet; jeg synes, det er udmærket, og jeg er kun tilfreds med, at det bliver understreget, at der er et behov for mere politi, det kan jeg erklære mig ganske enig i, men som sagt tror jeg også, at vi er på vej til at få mere politi. Vi må dog altså af økonomiske grunde vise en lille smule tålmodighed.

Jeg vil sige, at jeg gør, hvad jeg kan, for at den utryghed, som fru Hanne Budtz med rette pegede på, hos befolkningen reduceres i så høj grad, som det er os muligt.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Clara Munch* til undervisningsministeren:
„Hvilke arbejdsopgaver og hvilken løn-

mæssig placering har ministeriets narkotikakonsulent for København og Frederiksberg?“
(Spm. nr. 5).

Skriftlig begrundelse.

Staten har påtaget sig betydelige udgifter til bekæmpelsen af narkotikamisbrug. Som et led i det forebyggende arbejde har undervisningsministeriet ansat narkotikakonsulenter, herunder en konsulent, hvis arbejdsområde er København og Frederiksberg.

Konsulenten blev ansat uden opslag, og uden at ministeriet orienterede de pågældende kommuner, og i hvert fald Frederiksberg kommunalbestyrelse har endnu ikke fra undervisningsministeren eller fra ministeriets konsulent modtaget nogen meddelelse om konsulentens eventuelle bistand.

Ministeren har tidligere udtalt, at han har fuld tillid til, at narkotikakonsulenten for København og Frederiksberg vil gøre et stort arbejde, og ministeriets narkotikakonsulent har udtalt, at han stiller store forventninger til hendes indsats under hans ledelse. Det har derfor vakt undren, at stillingen nu har været besat i over et halvt år, uden at Frederiksberg har mærket noget som helst til denne indsats.

Undervisningsministeren (Knud Heinesen): Undervisningsministeriets konsulent i sager vedrørende ungdomsnarkomani med virke i Københavns og Frederiksberg kommuner har i sin beskikkelsesskrivelse fået pålagt følgende opgaver:

Oplysningsarbejde i forældrekrede, skoler, ungdomsklubber m. v. samt rådgivning i ungdomsnarkomani også i enkeltsager over for amtskommunale og andre administrative myndigheder samt skoler, ungdomsklubber, skolekommissioner og skolenævn. Sammen med de lokale myndigheder at arrangere kurser og medvirke i egnsundersøgelser, at give indberetning til undervisningsministeriet om det udførte oplysningsarbejde, om de løbende sager og om behov for kurser samt at deltage i centrale informationsmøder i undervisningsministeriet.

Konsulenten oppebærer ligesom alle andre konsulenter et årligt vederlag på 14.400 kr., der reguleres med generelle og særlige tillæg til tjenestemænd, for tiden 87.989 kr. 80 øre, samt et særligt københavner tillæg til konsulenterne i København på 2.400 kr. årlig med

[Undervisningsministeren.]

samme procenttillæg som det, jeg før nævnte, altså for tiden 14.664 kr. 96 øre.

I den skriftlige begrundelse for spørgsmålet siger fru Clara Munck, at Frederiksberg kommunalbestyrelse ikke endnu har modtaget nogen meddelelse fra mig om konsulentens eventuelle bistand. Det må bero på en misforståelse, idet undervisningsministeriet den 11. april 1972 har tilsendt Frederiksberg kommune, Københavns kommune, Kommunernes Landsforening, Amtsrådsforeningen og regeringens kontaktudvalg og derigennem samtlige lokalkomiteer i amterne meddelelse om konsulentens ansættelse tillige med en kopi af vedkommende konsulents beskikkelsesbrev.

Jeg vil gerne gøre den tilføjelse, at efter aftale mellem socialministeren og mig har Tine Bryld været delvis udlånt til socialministeriet for at fungere som kontaktperson imellem „Christiania“, Københavns kommune og socialministeriet, hvilket har formindsket Tine Brylds muligheder for at udføre et arbejde for Frederiksberg kommune meget væsentligt. Men på grund af den interesse, som Frederiksberg kommune nu ved fru Clara Munck har vist for konsulenttjenestens bistand, har jeg draget omsorg for, at konsulenttjenesten omgående henvender sig til Frederiksberg kommune.

Clara Munck: Det eneste, jeg i realiteten kan takke undervisningsministeren for, er hans oplysning om, at der er tilskrevet kommunerne; det er altså ikke lykkedes mig på Frederiksberg at finde frem til skrivelserne. Men ellers synes jeg nok, at ministerens svar giver anledning til at uddybe det spørgsmål, jeg har rejst.

Det er jo sådan, at vi i folketinget gang på gang og med rette har måttet medvirke til ret store bevillinger til bekæmpelse af narkotikamisbruget. Ministeren udpegede, fordi han under sit ministerium har en del af de midler, der er stillet til rådighed, en narkotikakonsulent for København og Frederiksberg i april måned. Jeg ser, at den samlede post her — det stemmer også med de lønoplysninger, der er kommet — er ca. 900.000 kr., og så kan det undre, at ministeren bruger en bevilling uden at sætte den, han ansætter, ind på den arbejdsopgave, bevillingen er givet til. Ministeren understre-

gede selv her, hvilke opgaver man har, og hovedvægten lægges på at formidle arbejdet inden for det lokalområde, hvortil man har udpeget vedkommende til at tage opgaven op, som den er formuleret. Uanset ministerens skrivelse i april har undervisningsministeriet altså ikke selv ført kontrol med, at det arbejde udføres, som den pågældende er ansat til, og ministeriets narkotikakonsulent, der i april måned under diskussionen om konsulenten understregede, at han stillede store forventninger til hendes arbejde inden for det område, hun var udpeget til at arbejde i under hans ledelse, har altså ikke sikret sig, at der overhovedet er udført arbejde bl. a. på Frederiksberg.

Derfor synes jeg nok, at der kan være anledning til at understrege, at ministeriet har forsømt at sikre, at de arbejdskrav, der er knyttet til den oprettede stilling, er opfyldt, og derfor vil jeg også gerne have at vide, om undervisningsministeren på dette område fremover vil sikre, ikke blot at konsulenten får besked på at tage sit arbejde op, men også udfører sit arbejde i overensstemmelse med den stilling, hvortil bevillingen er givet.

Undervisningsministeren (Knut Heinesen): Jeg vil gerne sige, at det arbejde, som fru Tine Bryld har udført for „Christiania“, ikke er så formålsfremmed i forhold til det, der i henhold til beskikkelsen er hendes område, som fru Clara Munck synes at antage.

Derudover vil jeg gerne gøre fru Clara Munck opmærksom på, at der naturligvis foregår et meget tæt og koordineret samarbejde imellem undervisningsministeriet og socialministeriet om denne virksomhed, og jeg synes, at en sådan koordination af kræfterne er fornuftig.

Men jeg skal naturligvis påse, at Frederiksberg kommune, som jeg sagde det i mit første indlæg, skal blive betjent behørigt og ud fra de forventninger, som Frederiksberg kommune med rette måtte kunne stille i anledning af, at denne konsulentstilling er besat.

Clara Munck: Jeg takker ministeren for dette sidste tilsagn. Det er jo ikke sådan, at det kun er undervisningsministeriet og socialministeriet, der beskæftiger sig med narkotikaproblemet. Det gør man også under indenrigsministeriet og justitsministe-

[Clara Munck.]

riet, og efter den beskrivelse, som undervisningsministeren gav i første omgang, er det narkotikakonsulentens opgave at sikre, at arbejdet inden for de forskellige ministerier på lokalt plan bliver samordnet. Det er altså ikke sket indtil nu, men jeg forstår, at det skal ske.

Når jeg har haft en særlig interesse i at spørge ministeren, hvorfor konsulenten ikke tog sit arbejde op, er det ikke mindst på baggrund af et indlæg, konsulenten har skrevet i det blad, der hedder Socialrådgiveren — det er bladet for oktober i år — hvori konsulenten bl. a. siger, når hun taler om sin egen uddannelse, at hun har undret sig over, at det er lykkedes den sociale højskole at udklække så passive og ængstelige systemtjenere. Den lærdom, vi fik, siges det videre, har i højere grad kunnet anvendes i samfundets tjeneste, i sjældnere grad til gavn for klienten.

Jeg har måske ønsket at stille mit spørgsmål i dag netop for at få en understregning fra ministeren af, at det altså ikke er konsulentens manglende lyst til at påtage sig de opgaver, samfundet lønner hende for, der er skyld i, at hun endnu ikke har taget arbejdet op på Frederiksberg. Jeg forstår, at det skulle det altså ikke være, og at ministeren nu selv vil kontrollere, at det arbejde, der i den givne situation betales løn for, bliver udført.

Undervisningsministeren (Knud Heinsen): Her i landet ansættes folk jo ikke efter deres politiske synspunkter, men efter deres faglige kvalifikationer. Det er lige så klart, at deres politiske synspunkter heller ikke kan være en hindring for udførelse af en tjeneste i overensstemmelse med gældende tjenesteforskrifter. Dette gælder også Tine Bryld.

Hermed sluttede spørgsmålet, og spørgetiden var dermed til ende.

Første næstformand (Grete Hækkerup):
Der er ikke mere på dagsordenen.

Folketingets næste møde afholdes tirsdag den 10. oktober kl. 13.30 med følgende dagsorden:

1) *Indstilling fra udvalget til valgs prøvelse.*

2) *Første behandling af:*

Forslag til lov om udskrivningsprocenten for kalenderåret 1973.

3) *Forhandling om statsministerens redegørelse ved folketingsårets åbning.*

Med hensyn til folketingets arbejde i øvrigt i den kommende uge skal jeg henvise til den omdelte ugeplan, idet jeg dog gør opmærksom på, at lovforslaget om udskrivningsprocenten kommer til første behandling om tirsdagen, den 10. oktober, og til anden behandling om torsdagen. Ugeplanen vil blive omtrykt.

Mødet hævet kl. 13.42.

3. møde.

Tirsdag den 10. oktober kl. 13.30.

Formanden: Lørdag den 7. oktober afgik fhv. statsminister Erik Eriksen ved døden knap 70 år gammel efter få dage forinden at være indlagt på Esbjerg centralsygehus på grund af et hjertetilfælde.

På alle os, som har kendt Erik Eriksen fra hans mangeårige indflydelsesrige virksomhed i det politiske liv, må dette dødsfald gøre det dybeste indtryk.

Erik Eriksen var gårdejersøn, født i Brangstrup ved Ringe. Han blev uddannet ved landbruget og ved højskoleophold. Han begyndte sin politiske løbebane i venstres ungdom og indvalgte i 1935 som repræsentant for Vardekredsen i folketinget, hvor han hurtigt gjorde sig stærkt gældende. Han blev minister for landbrug og fiskeri 1945 i samlingsministeriet Buhl og derefter i ministeriet Knud Kristensen fra 1945 til 1947. Fra 1950 til 1953 var han statsminister i VK-regeringen. Han var folketingsgruppens formand til 1965 og medlem af folketinget til 1968.

Erik Eriksen tilhørte en generation, som rummede en række af denne tids store politiske skikkelser. Selv kom han i kraft af sin store politiske indsigt, sin forhandlingsevne og målbevidsthed til at indtage en central position i dansk politik.

Erik Eriksens største politiske indsats var uden tvivl det arbejde, han som statsminister udførte i forbindelse med gennemførelsen af grundloven af 1953, en vanskelig opgave, ved hvis løsning hans naturlige evner som en målbevidst, men smidig forhandlingsleder kunne udfolde sig. Vedtagelsen af grundloven af 1953, hvorved en række betydningsfulde forfatningsmæssige ændringer gennemførtes — indførelsen af kvindelig arveret til tronen, afskaffelse af

landstinget og indførelse af adgang til folkeafstemning — har sikret Erik Eriksen en plads i Danmarks historie.

Erik Eriksen var levende interesseret i nordisk samarbejde. Også i dette arbejde blev han en fremtrædende skikkelse. Hans helhjertede og realistiske indsats på dette område har skabt ham et smukt minde i hele Norden. Samtidig gik han varmt ind for Danmarks tilslutning til et nærmere europæisk samarbejde, idet han fandt det naturligt og værdifuldt, at Danmark ydede sin indsats i begge disse former for internationalt samarbejde.

Erik Eriksen var en glimrende taler og debattør. Hans fremtræden var præget af lune og charme. Han havde en særlig sans for at se de politiske problemer i et videre perspektiv end de fleste og til at forudse, i hvilken retning udviklingen ville gå. Hvor det var muligt, søgte han at anlægge og fastholde en langsigtet linje til fremme af sine politiske mål, hvad enten disse angik samfundets eller hans partis fremtid.

Erik Eriksen vil blive mindet som en fremtrædende personlighed, som med kløgt og trofasthed kæmpede for de ideer, han fandt rigtige, og som han i vid udstrækning havde den lykke at realisere.

Med Erik Eriksen er en af de betydeligste politikere i vort lands nyere historie gået bort.

(Medlemmerne påhørte stående formandens mindeord).

Fra statsministeren har jeg modtaget følgende skrivelse:

„Statsministeriet. København, den 10. oktober 1972.

Den 5. oktober 1972 har Hendes Majestæt Dronningen udnævnt folketingsmand Anker Jørgensen til statsminister og meddelt statsminister Jens Otto Krag afsked fra stillingen som statsminister samt bestemt, at udenrigsminister K. B. Andersen, finansminister Henry Grünbaum, økonomi- og bud-